

kunne nærme sig det af den høitærede Minister paatænkte Fremskridt; det er nemlig udtalt i Indbringingsforslaget under Nr. 13, at Bestemmelsen om den ene Sjettedeel, som skulde være det Minimum, som maatte lignes paa Formue og Leilighed, skal falde bort. Det vil saaledes i Fremtiden staae Communen frit for at ligne omtrent Alt paa Hartkornet, og derved er naturligtvis Hovedbøiemedet aldeles forfeilet; vi kunne da ikke vente at faae en større Ligning paa Formue og Leilighed end hidtil. Jeg maa meget beklage, at dette Forslag er fremkommet, men jeg kan paa den anden Side ikke undre mig derved, thi i det Dieblis, man ikke giver Communen Ret til at bestaae Formuen, hvor den findes i Communen, uanset, om Personen tilfældigtvis boer der eller ikke, kan man aldeles ikke fortænke et Sogneraad i, at det er bange for at komme ind paa denne Vej og i det Hele taget bange for at røre formeget ved en Skattebasis, som den ikke kan ramme i det Forhold, hvori den burde rammes, i det Forhold, hvori den er repræsenteret i Communen.

— Et andet Forslag af den høitærede Minister er det under Nr. 37. Dette Forslag har vor ærede Ordfører fraraadet, og jeg maa ogsaa fraraade det, men jeg maa navnlig fraraade det af den Grund, at Skatteparagrafferne gaar ud; hvis disse bleve staaende, var der ikke saa stor Uretfærdighed i, at den Part af Amtsrepartitionsfondsudgifterne, som det efter Lovforslaget, som det foreligger, er stillet Amtsraadet frit for at ligne paa Communerne, blevignet efter Assurancesummerne, idet man da virkelig var istand til at ramme Eierne af de Assurancesummer, som findes i en Commune; men naar man ikke kan ramme de Personer, som boe udenfor Communen, men hvis Ejendomme ligge i Communen, vil man ikke ramme den største Part af de omtalte store Assurancesummer. Jeg behøver blot at vise hen til de Fabriker og store Herregaarde, som have store Assurancesummer; navnlig de store Fabriker, som ikke have en eneste Skjæppe Hartkorn. Communerne ville efter den Maade, hvorpaa den høitærede Indenrigsminister vil, at den $\frac{1}{3}$ af Amtsrepartitionsfondsudgifterne skal fordeles, kunne komme til at bære en meget stor Part af disse Udgifter, uden at det vil være

dem muligt at ligne en tilsvarende Deel paa saadanne Bygninger, paa Grund af hvilke denne $\frac{1}{3}$ er bleven dem paalignet. Det er nemlig meget almindeligt, at Fabrikanten ikke selv boer paa Fabrikken, men i en anden Commune; altsaa kan Assurancesummen vel blive Gjenstand for Skatteligning fra Amtets, men ikke fra Communens Side. Naar Forholdet er saaledes, kunde jeg næsten ikke ønske, at noget Amtsraad skulde benytte den Ret, som det faaer efter Lovforslaget til at ligne $\frac{1}{3}$ af Amtsrepartitionsfondsudgifterne paa Communerne. Det er en Forholdsregel, som jeg ikke kan nægte, at jeg tidligere glædede mig over at see i Loven, jeg troer, at det vilde være et bethdeligt Fremskridt, da man paa denne Maade vilde kunne faae Mange dragne med ind under Besatningen til Amtsrepartitionsfonden, til de Foranstaltninger og Udgifter, som Amtet har, og som de i meget høi Grad benytte, men som de nu ikke bidrage til med en eneste Skilling. Jeg vil blot nævne de større Fabriker, som ødelægge Veiene i en meget høi Grad, men ikke bidrage en eneste Skilling til Veienes Vedligeholdelse. Men naar Communen blev studdt hen til at maatte ligne idetmindste tilnærmelsesviis det hele Beløb paa Hartkornet, vilde der ikke være nogen Grund for Amtsraadet til at fordele noget paa Communerne, da de ogsaa fordele Udgifterne paa Hartkornet; altsaa dersom Amtsraadene skulde fordele Beløbet paa Hartkornet, og Sognecommunerne ogsaa skulde fordele paa Hartkornet, saa kunne Amtsraadene ligesaa gjerne lade være at fordele paa Communerne og strax fordele paa Hartkornet.

— Et Mindretal af Udvalget, hvortil jeg hører, har tilladt sig under Nr. 19, 20 og 21 at foreslaae en lille Forandring i Skatteparagrafferne, saaledes som de foreligger fra 2den Behandling. Denne Forandring er motiveret derved, at vi troede, at det vilde være rigtigt, om vi viste nogen Smøbekommen. Vi have seet ved den tidligere Behandling, at den Skattebasis, som man søgte i Arveskæftaafgifter og Canon, mødte en temmelig stærk Modstand, og vi maae indrømme, at det muligen kunde have sine Bausfeligheder at ramme disse Afgifter paa en passende Maade, og at det vilde medføre Bausfeligheder, naar man overhovede